

EPERJESI LAPOK

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 12 K.
 Félévre 6 K.
 Negyedévre . . . 3 K.
 Hirdetési díj: Egyhasábsos
 peltisor egyszeri hirdetése
 15 f. Közlemények sora 40 f.

**POLITIKAI, TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI,
 KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP**

**Az Eperjesi Széchenyi-körnek, az Eperjesi Magyar Védőegyesületnek
 és az Eperjesi Kereskedők Társulatának hivatalos közlönye.**

**Szerkesztőség és
 kiadóhivatal ::
 Kósch Árpád
 könyvnyomdája
 Eperjes, Fő-u. 59.
 :: Telefon-szám 16. ::**

Dr. Novák Istvánt,

az eperjesi görög szertartású róm. kath. egyházmegye ifjú püspökét a magyar Hadak Ura, a király, az ellenség előtt tanúsított önfeláldozó magatartásáért a *Ferenc József-rend nagykeresztjével tüntette ki.*

A Hadak Ura tüntette ki a lelkiek főpásztorát — azt a főpásztort, aki a legnagyobb veszély közepette is híven őrködött népe lelki s testi javai felett. Azt a főpásztort, aki az ellenség harc-vonala előtt, csaták hevében, ágyúbömbölés közepette mondotta főpásztori miséjét és kérte a Hadak legfőbb Urának győzelmes áldását igazságért küzdő fegyvereinkre. Azt a főpásztort, akinek lelkesítő szavai újabb hősi tettekre buzdították a sárosi fronton küzdő csapatainkat.

A magas kitüntetés nyomában öröm s megnyugvás érzése kél társadalmunkban, mely e kitüntetésben a nagy, igaz érdemeknek legfelsőbb helyről jövő elismerését látja.

Alig két esztendeje, hogy az egyházmegye élére került s ezen rövid idő elegendő volt ahhoz, hogy ritka egyéni tulajdonságaival meggyőzze egyházmegyéjét, hogy nagy elődjének méltó utóda.

Közvetlensége, munkaképessége és képzettsége, széles látóköre, kezdeményező ereje — oly tulajdonságai erős egyéniségének, hogy magas egyházi méltóságának varázsa nélkül is a vele érintkezőket arra készíti, hogy kiválóságát elismerjék.

Csak úgy érthetjük meg, hogy *nagy elődje után* sikerült neki rövid két évi főpásztorkodása alatt papsága, népe s társadalmunk tiszteletét, hódolatát s elismerését a legnagyobb fokban megszerezni.

Nehéz nagy időket, erős megpróbáltatásokat élt át egyházmegyéje ezen rövid idő alatt. S hogy e nehéz idők minden megpróbáltatásában papsága, népe megállotta helyét — ebben nagy része van az ő erős egyéniségének.

A legmagasabb helyről jövő kitüntetésben is az ő kiváló egyéni tulajdonságainak, önfeláldozó munkásságának elismerését keressük. S épp azért osztatlan az az öröm, mely e kitüntetés nyomában kél mindenütt, hol dr. Novák Istvánt, az eperjesi püspököt ismerik.

□□□

A szövetséges hadikölcsönök.

A német után most lezárták a harmadik osztrák hadikölcsönt is. Ez is, épp úgy, mint a németeké, hatalmasan fölébe kerekedett a két előzőnek. Nemcsak a hozzáfűzött messzemenő várakozásokat, hanem túlszárnyalta a négyezer millió koronát is, amennyire pedig nem emelkedett föl a legmagasabbra törő reménykedés sem. Szinte látja az ember azt a feneketlen keserűséget, melyet ezzel a szédületes eredménnyel kiváltanak ellenségeinkből, akiknek háborús sorsából már alig lehet kihámozni, hogy vajjon a katonai, vagy pedig a pénzügyi züllésük a teljesebb? Azonban ezt a keserves problémájukat döntsék el jómaguk. Nekünk egyében járjon az eszünk, azon, hogy a mi harmadik hadikölcsönünk se kerüljön hátrább, mint másik két szövetségesünk vállalkozása s hogy a magunk részéről is mindent elkövessünk, amivel az ellenségeink táborában lábrakapott fejtelenséget még magasabbra csigázhatjuk.

Jól tudjuk, hogy nekünk a mi gazdasági helyzetünk sokkal szűkösebb kereteket szab, mint a gazdaságilag szerencsésebb szövetségesainké s így amit a pénzügyi téren produkálunk, az csak

TÁRCA.

Szerelem erdején.

Irta: Kiss Géza. *Nevezetesen*

Tudod, az erdőt mért szeretem?
 Mert oly merengő, hallgatag,
 Mintha szerelme borús lenne,
 De alkonyatkor felkacag.
 Most jön szellő a szerelmese,
 Himbáló karján játszva ring,
 Csengővirág cseng, napfény nevet
 Kacag az erdő: csingiling.
 És a Te lelked éppen ilyen
 Ilyen mély csendű, réveteg,
 Mintha kedvese jöttét várna
 Megingó hittel, csüggeteg.
 De ha szerelmem rád sugárzik —
 Csengve csilingel kacajod,
 Mintha ezüst lant lenne lelked,
 Min sohse játsznak sóhajok.
 S az erdő lelke a miénkkel
 Egybeforr egy szent alkonyon,
 Ha illat-termő gyöngyvirágból
 Nászi fűzéréd megfonom.
 Szentéllýé szentül erdőnk akkor,
 Áldva bölíngat mind az ág
 És hű szívünkbe fészki-re száll
 A kék madár — a Boldogság!

Ha leszáll az esteli csend.

Ha leszáll az esteli csend
 S felbukkan a csillagsereg,
 Százszor megkérdelem magamtól,
 Vajjon szeretsz-e engemet?
 Cirógnál, ölelnél-e
 Ha meglátnál összetörten . . .
 Vagy ott hagynál — rám se nézve —
 Hideg, fagyos, őszi ködben?

Ha leszáll az esteli csend,
 Fájdalmas vágyódás lep meg:
 Szeretnék őrangyal lenni,
 Hogy őrködnék Tefeletted.
 . . . Azután lassan elalszom,
 Szertefoszlik gond és bánat.
 Boldog vagyok, nagyon boldog,
 Mert a lelkem ott van Nálad!

Ebjón.

A csukottsziromú virág.

Irta: Kiss Géza.

Azt hiszem, kell lenni egy indus mesének a csukottsziromú virágról, amely — mint ahogy a hatyú egyszer énekel — egyszer nyílik ki, de mikor kifeszlik, valakinek meg kell halni. Olyan az a virág, mint a liliom. Éppen olyan húsos, makulátlan fehér a szirma, csakhogy a kelyhe örökösen csukott. Nem lopta még meg senki a

titkát. Nem csillogott még benne a hajnali harmat, nem csiklandozta a napsugár, nem lesett még belsejébe a babonás keleti éjszaka, se a Gangeszben fürdő csillagsugár. És mikor a tavaszi természet bujaságát aranyppal hinti be az alkony és a zöld partok közt pihenő folyó tükrét százsínűvé festi a lenyugvó napisten, a csukottsziromú virág a víz fölé hajlik és lágyan ringattatja magát a nesztelen fuvalommal. Ilyenkor jön el az ifjú. Szeme ábrándos, messzibe néző. Gyönyörködik a színpompában s egyszerű csak szemébe ötlük a csukottsziromú virág. És nem leli többé nyugtát a virág miatt. Eljár hozzá este- reggel, sóvárog utána, eped érte, de a csukottsziromú virág nem nyílik meg. Leszakíthatná, felhasíthatná erőszakkal, de a gyöngéd ifjú azt akarja: magától nyíljék meg. És egyszerű csak fe'pattan, ömlik belőle a himpor, az illat, a bölület és az ifjú meghal tőle. Dermedt szívére csak hull, hull a virágpor és minden szemernyi éleshangú csengőcskévé válik, mintha apró démonok kacagnák a rajongó halottat . . .

Hol hallottam én ezt a mesét? Álmodtam? Olvastam? . . . Nem! Átélttem!

Nekem nem kellett a Gangesz-völgybe menni érte, megtermett az a virág, az a leány a Tisza partján is. Megittasultam az illatától én is, mint a gangesz-menti ifjú. Kérdeztem tőle én is, mért akadtál utamba? Mit rejt a csukott lelked: az

aránylag tarthat lépést az ő sikerükkel. De éppen mert ezzel tisztában vagyunk, kell, hogy minden igyekezetünket megfeszítsük. Kell, hogy azt az arányszámot, mely a két első hadikölcsön alkalmából gazdasági teherbírást is olyan nagyra és szövetségeseinkéhez teljesen méltónak taksálta, harmadik hadikölcsönünknek az eredménye is megüsse. Amint fiaink oda-künn a harctéren, ha rövideknek bizonyul a kardjuk, megtoldják egy lépéssel, éppúgy nekünk is idehaza meg kell hoznunk mind-azt az áldozatot, mely erőnk és értékünk egyensúlyát a szövetségesekével minden tekintetben biztosítani képes.

A beérkező jelentésekből örömmel látjuk, hogy a magyar társadalomhoz fűzött várakozásokban ezúttal sem fogunk csalódní s hogy a harmadik hadikölcsön számoszlopai abban az arányban hatalmasodnak, amint előre és egyre előbbre halad az aláírási terminus. A minél fényesebb eredményre való törekvés az idő-közi sikereken azonban nem pihenhet meg. Űgye, hogy hős csapataink sem pihentek meg a legelső harci babérok, hanem buzdítást merítettek belőlük s ma ott tartanak, hogy dicsőségüknek a ragyogása szinte legendás fénybe öltöztette az egész nemzetet. Ezen a nyomon haladjunk a hadikölcsön ügyében is. Az eddig elért eredmények lelkesítsenek mindnyájunkat újabbakra és fényesebbekre s akkor megszerezük a jogcímet ahhoz, hogy a hozott áldozatok gyümölcseinek, a végső diadalnak is egyenrangú osztályosai lehessünk.

Sohase tévesszük szem elől, hogy ennek a rettenetes küzdelmünknek célja nem csupán az idő szerint való veszedelemnek az elhárítása. Nekünk ennél sokkal meszebbre kell törnünk. Arra, hogy egyúttal a békés fejlődés nyugalma is minél hosszabb időre biztosítsuk magunknak

üdvösséget vagy a kárhozatot; az életet vagy a megsemmisülést? Kítől kaptad a szépségedet: aki a liliumot felruházta vagy aki az elkárhozást leheli bele a virágba? — Nem felelt semmit!

Beszélttem vele a hajnal szíromnyitogató üdésében, a dél érlelő forrásában, az alkony fohászra indító meghatottságában, az éjfél bódult táncforgatagában . . . kérdeztem, mit akar? — Nem felelt semmit!

Késő májusi alkonyat volt, mikor megkérdeztem újra. A levegőben még ott úszott az áttisztított föld forró lehellete, a virágok langyos illatán még érzett a napsugarak tüzesítő csókja, s az akácvirág fölármló balsamát megsúlyosbító nyoma lefelé az ereszkedő szürkület. A Vihorlát fölött akkor gyúlt ki az első csillag, valahol a hegyek alján elröppenő lélekért harangoztak — akkor pattant ki a szírmok titka s azt hittem, a síró kisharang hanghullámaival az én lelkem száll vissza Teremtőjéhez.

Az életemet megmentette a Gondviselés, de meghalt valakim, akit az életemnél is többre becsültem: — meghalt a szerelmem.

Pedig voltaképpen nem történt semmi.

Csak épp egy csukottlelkű lány, akinek a lelkiismerete eddig fehérebb volt, mint a friss-hullású hó a Cserna-Hora csúcán, most úgy érzi, mintha többet kellene imádkoznia egy sze-

és hogy ezzel a nagyra hivatott lendülettel, melyet a háború váltott ki belőlünk, időnk legyen Magyarországot sokszorosává és még félelmesebbé izmosítani. Ezért minden szolgálatot, melyet tőlünk kérnek, ehhez a messzire kimagasló nemzeti szemponthoz mérjük. A hadikölcsönt is, amelyből egyetlen magyar embernek sem szabad, hogy hiányozzék a jegyzése, s amelyből ha már kivettük a részünket jegyzéssel, adja magát mindenki agitációra s buzdítsa részvételre azokat is, akik gyöngék vagy akik a hazafias elhatározáshoz még gyamolításra szorulnak.

A forgalomból kivont bankjegyek és váltópénz-érmék.

Sándor János belügyminiszter körrendeletet intézett valamennyi vármegyei és városi törvényhatóságához az iránt, hogy a váltópénz-érmék felhalmozása és elrejtése ellen a köznép tájékoztatása és felvilágosítása céljából minő intézkedések foganatosítandók.

A pénzérmék felhalmozása és elrejtése nem egyéb, mint rossz szokás, melyet különösen a mezőgazdasággal foglalkozó néposztály és a gazdaság vezetésében magukra maradt asszonyok követnek. Ily módon a pénzfelhalmozás szokásának a pénzforgalmi eszközök nagyobb mennyisége válik áldozatává. Ez a szokás nemcsak hogy úgy az egyeseknek, mint az egész nemzetnek nagy kárt okoz, hanem emellett még hazafiatlan cselekedet is.

De nem így áll a dolog, ha a pénzt bizalomra méltó hitelintézeteknél helyezzük el, vagy hadikölcsönök vásárlására fordítjuk. Mert az így elhelyezett pénz nem esik egyrészt a lopás, rablás, tűzvész áldozatának, másrészt meg magas kamatok révén tetemes jövedelmet biztosít.

Az ezüst, nikkelt és bronz váltópénz-érmék összehalmozódása váltópénzhiányt idéz elő, min új érméknek a kiverése nem segít, mert a tapasztalat szerint az új, fényes pénz különösen kedvelt tárgya a pénzgyűjtésnek.

Ugyanígy állunk az aranyat illetően is. Eme pénzérméknek a felhalmozódása érzékenyen sújtja

rencsétlenné tett élet miatt; egy megszedült ifjú pedig úgy érzi, mintha most többet kellene forgatnia a Könyvek könyvét, hogy legyen, ami ehhez a világhoz erősítse.

Valaki talán várja, hogy egyszer majd papos, palástos méltóságban jöjjön el hozzá egy régi ember, tegye a kezét a fejére s úgy mondja: Lányom! én megbocsátok . . . Pedig én tudom, hogy nincs annak a lánynak semmi bűne. Olyan fehér a lelke, mint a lilium. Mert az nem bűn, hogy egy társadalmi előítélet rabja. Az nem bűn, hogy a trubadurt megkérdi, hogy a családi vagyont melyik ősapja alatt hegedülte el Szent Dávid? — Ez nem bűn! Bár nem tudtam, hogy a fülemilének szemére lobbanthatja a párja, hogy a paradicsommadár előkelő köntöse helyett csak nótát kapott a Teremtőtől! Ez csak asszony-természet, de nem bűn!

És boldogtalanságomban is boldog vagyok, hogy be tudom látni, hogy ő nem bűnös és nem tudnám átkozásra nyitni az ajkam. Boldog vagyok, mert tudom, hogy ő nem bűnös . . . De hát akkor ki a bűnös?

Én! Mert a csukott szírmokból az pattant ki, hogy a szegénység bűn, — az választ el tőle! Ezt a bűnömet pedig sohasem tehetem jóvá!

□ □ □

a magyar jegybankot. Nem így áll a dolog Németországban. Ott a legélénkebb mozgalom indult meg a népesség minden rétegében, hogy minden aranypénz a birodalmi bankba beszo-gáltassék és bankjegyekért becseréltessék. Több százmillió márka értékű aranypénz folyt be így a németbirodalmi bank pincéjébe.

Mivel pénzünknek forgalomba való hozatala anyagi áldozattal nem, sőt nyereséggel jár, miért tartjuk azt vissza, ha ennek a haza mérhetetlen nagy kárát vallja?

A hitelintézetek kezében, vagy a hadikölcsönre történő jegyzés esetén azonban a bankjegy átváltozik záloggá, hitellé, kölcsönné, váltóvá stb. és megtermékenyíti a közgazdaságot.

A hitelintézeteknél ma elhelyezett összegek nem esnek a moratórium rendelkezései alá s így a betét bármikor felmondható és igénybevehető.

Mindenekfelett illő és ajánlatos, hogy a mai viszonyok között megtakarított pénzeslegek hadikölcsönbe fektetessenek, amely a jegyző félnek 6%-ot meghaladó, teljesen biztos jövedelmet hoz, sőt ha a kölcsönkötvények a visszafizetés időpontjáig megtartatnak, még tökenyereséget is biztosít.

A háború következményeiből való túlzott félelem és az ellenséges betörések miatti aggodalom, valamint e hegyes vidékeken a rögtöni menekülésre való kényszer — amelyek a félnék és kishitű embereket a pénzérmék felhalmozására és elrejtésére indíthatják — ma már okul nem is szolgálhatnak.

Tátrai képek.

Tátralomnic, okt. 27.

Még utolsó csókját leheli reá a selymes pázsitra a letűnő nap, utolsó istenhozzádót int a messziben el-eltűnedező gömőri hegyeknek s aztán lebukik a meredek sziklafalak mögé. Szítál az alkony, sejtelmes melódiákat zenél a hűvös szellő. A fürdőtelepen sétáló emberek összébbr vonják a kabátjaikat. Hideg van.

A hegyek közül robbantások hangja hallatszik ide. Az építkezésekhez szerb foglyok robbantják le a sziklafalokról a követ. A hegyek közül jövő robbantások hangja oly ismerős, annyi bizarr emléket felidéző melódia. Annyi hideg, véres emlék tapadt e muzsikához, egy darab borzalmas mult éled fel lelkemben ez ismert dőrejek hallatára . . .

. . . Lent a telep egyre üresebb s üresebb lesz, már csak a munkások foglalatoskodnak egy most épülő vízgyógyintézet mellett. Szerb foglyok keverik a maltert, szerb foglyok rakják a követ köre, — azok, kiknek eddig eleme a rombolás volt, most építenek.

A szürkület belevész a bizonytalan homályba. A sárga holdvilág kikönyököl a tiszta égre s bizonytalan zöldes fényével árasztja el a fölöttünk levő havas csúcsokat, melyeknek érdes konturjai élesen rajzolódnak reá az immár sötétkék égboltra.

A lejjebb elterülő hosszú erdősávok, mint modernista festők fekete elmosódott festékfoltjai rajzolódnak bele a sötét háttérbe. Csend van. A még nyitva levő szállodák, nyaralók ablakából villanyfény szűrődik bele a sötétbe.

Csendes álmódások ideje ez. Oly puha a csend . . .

Az üdülőtelep zongoraterméből elhaló akkordok hallatszanak ide. A távolból a villamos csengetését hozza magával a szellő.

A fényárban úszó csarnok kényelmes bőrfoteljeiben pihenő, fásult harcosok. Még mind-egyikén meglátszik, hogy küzd az elfogódottsággal az előkelő kényelem miatt. A lövészároktól az üdülőtelepig oly rövid az út. Egy kíméletes golyó avagy betegség árán gyorsan eljut ide az

ember s a va
emberéhez ha
kellemetlen
teljesen új él

A béke a
békében csak
a háború bev
nehéz harcol
vérzett közep
kozik, amely
dözsölt. A há
rendszer, az e
debben, tiszta

A pazar
gruppok alak
kép ez.

Az egyik
föltöttük háro
játék fordulata
lépésnél közbe
csúcshurut itt

Arrább né
ugyan az arcu
esztendővel, gy
e játékot, de r
vel, izgalomma
hahotában tör
vége . . . A há

A középer
Pétert játszik.
ban . . . Mily e

A házban
billiárdozik. A
tett vajaskeny
energiával, ami
folytán kimarad

A csillárok
meleg fényükke
zépen álló párn
gélőkre, akik r
akik itt azt s
mindig tombol
hagyják el a v
A hangkáosz
mosolygásokat

Vacsorához
ből fölemelked
hamar kiürül.

immár együtt t
A pléhtánye
ezüsttáblából szer
tápbor helyét a
gyűrűs szivart f
a Magyar cigá
ösmerték odakü

Valaki a z
csendes operare
keresztül, amin
ujjai végigsiklan

Egy másik
énekel, viceket
hegedű is, akac
immáron egy tá
merő, hálás publi

Tizenegy az
mesen közli ezt

A fizetőpinc
A zongora bezá
gózik, kiki a sz
sókön találkozik
a legújabb jöv
számát keresve
kiutalt szobába
magukat az éde

Táplálék
italt ad

ember s a változás, s az, hogy ismét a kultúr-emberéhez hasonló életet kell élni, oly bizarran kellemetlen... Oly nehéz egy a formáiban is teljesen új életet kezdeni...

A béke arisztokratáinak fürdőhelyére, ahová békében csak a tőke felső tízezerének van bemenet, a háború bevezeti a szürkébe öltözött polgárt; a nehéz harcokban kimerült, a haza becsületéért vérzett középosztály ugyanabban a fotelben szórakozik, amelyben még nem oly régen a mágnás dőzsölt. A háborúban meghalt az utálatos kasztrendszer, az emberek megértőbbek lesznek, szelidebben, tisztábban tudnak gondolkodni is.

A pazar fényárban úszó csarnokban apró csoportok alakulnak ki. Mesteri ecsetre méltó kép ez.

Az egyik sarokban két dühösen sakkozó alak, fölöttük három-négy kibic lesi érdeklődéssel a játék fordulatait. A matador egy-egy izgalmasabb lépésnél közbe-közbe köhint. Az átkozott tüdőcsúcsurut itt is érezteti fölényét.

Arrább négy szilűhet dominózik. Reá van ugyan az arcukra írva, hogy ezelőtt husz-harminc esztendővel, gyerekkorukban játszhatták utoljára e játékot, de most ugyanavval a gyermekes hévvel, izgalommal rakják a követ kő mellé s naiv hahótában törnek ki, amint az izgalmas partinak vége... A háború megváltoztatja az embereket.

A közepén egy nagyobb társaság Fekete Pétert játszik. Idősebb urak vannak a társaságban... Mily édes naivság.

A házban két kevésbé vehemens játékos billiárdozik. A kibic egykedvűen eszi az elébe tett vajaskenyeret s csak olykor harap bele teljes energiával, amikor egy szép lökés véletlen tuss folytán kimarad...

A csillárok édes meghittséggel árasztják el meleg fényükkel a barátságos csarnokot. A közepén álló palma reáhajlik a gondtalanul üldögélőkre, akik mindent — mindent elfelednek itt, akik itt azt sem érzik, hogy körülöttük még mindig tombol a vihar, ahol utolsó sóhajtások hagyják el a vértelen ajkakat.

A hangkász meleg zsongássá válik. Gondtalan mosolygásokat ver vissza a hatalmas tükörsor...

Vacsorához kongatnak. A puha bőrfotelek-ből fölemelkednek az alakok. A csarnok egy-hamar kiürül. Az étkezöben hosszú asztaloknál immár együtt ül ismét az előbbi társaság.

A pléhtányérhoz szokott katonáknak most ezüsttáblából szervirozzák az ízletes ételt. A hadtábor helyét az Egri Bikavér foglalja el, hosszú gyűrűs szivart füstölnek vacsora után azok, akik a Magyar cigarettát egyiptomi specialitásnak ösmerték odakint a fronton.

Valaki a zongorához ül. Modern valcerek, csendes operarészletek zsonganak a füstfelhőkön keresztül, amint a vállalkozó zongorista érdes ujjai végigsiklanak a fehér billentyűkön.

Egy másik úr lép a zongora mellé, kuplékat énekel, vicceket mond. Előkerül hamarjában a hegedű is, akadnak zsonglőrök, imitátorok s az immáron egy társasággá alakult sok asztal elismerő, hálás publikumként tapsol a művészeknek.

Tizenegy az óra. A szolgálattelvő úr figyelmesen közli ezt a társasággal.

A fizetőpincér ott sűrűg az asztalok mellett. A zongora bezárul. A társaság lassan elszállingózik, kiki a szobájába megy. Az emeleti folyosókon találkozik most az ember egyesekkel — a legújabb jövevényekkel —, akik a szobák számát keresve az ajtók felett, akarnak a nekik kiutalt szobába eltalálni, hogy ott átadhassák magukat az édes, színes álmódásnak. *Szigma.*

Táplálékot és ne alkoholos italt adjunk katonáinknak!

A
Sárosvármegyei Takarékpénztár
Részvénytársaság Eperjes
a 4%-os
magyar koronajáradék-
kötvények
december 1-jén esedékes szelvényeit
már november 20-ikától kezdődőleg
váltja be díjtalanul.

HIREK.

Túl a cicomákon!

Midőn a háborúnak hatalmas méretű forgataga, áradata mindent szertefogat és eredeti lényegében tár fel; minden felkutat és rámutat a szív titkos érzéseire; — midőn a háború kolosszális kerekén felülre kerül, ami lent volt és megfordítva: kezembe kerül néhány kifakult vászondarab, néhány cifra rongy. Valamikor még nagyon híres volt és nagyon szép — legalább is annak minősítették —, mert Angol- vagy talán Franciaországból kergeti ide a szél; ma azonban... — mit is mondjak — olyan, mint az őszi falevél, amelyik megváltoztatja eredeti külsejét, mielőtt lehull... azután hamarosan megszakadozik, porbahull, összezsugorodik, kifakul és ezzel vége.

Szegény kis rongy! Drága pénzen vásároltak valaha, mert csillogtál-villogtál, mert palástolni tudtad véznaságodat egy kis selyem-zománcsal, mert port tudtál hinteni a szembe, mert hazug voltál, amióta élsz! Hát nem kellesz már senkinek, hát oly hamar játszottad el gyermekjátékaidat?...

A divat-kór már nem az, mint a régi: lassan-lassan az őt megillető mederbe kerül. Valami eddig nem tapasztalt egyszerűség kezd felütni ezer apró fejét. Az egyszerűség beszélni kezd: csevegni; mi hallgatunk és kijózanodunk, behúnjuk a szemünket és látni kezdünk — nevető arcokat, kis mesebeli törpéket rongyokból, amelyeket külföldön csináltak, melyeknek külső alakja kimeríti egész lényüket, melyekkel — tartósság dolgában — még a pókháló is kiállja a versenyt s amelyek — itt álljunk meg és gondolkozunk egy keveset — mégis olyan drágák, mint az orvosság.

Most lassan már ébredni kezdünk; sajnos, csak mostan, midőn szívünket betölti a közös gyász és az élet számtalan gondja ránk adja az egyszerű ruhát. Sajnos, hogy csak mostan támad az az érzésünk, mintha a letűnt idők cicomái szivárványból és délibábból lettek volna szöve, melyeknek élete oly rövid, mint az agyunkon és szívünkön átcikkázó kedves emlékek; melyek ritkán tartanak ki egy-egy szezonon keresztül — feltéve, ha divatcikkokról van szó —: a kapzsi, kereskedői szellem dehogy is engedné meg, hogy sokáig éljenek.

A világháború borzalmas tüze áthatott bennünket és mi megtisztultunk a salaktól. Szégyennel vetjük le a sok párisi és londoni rongyot és büszkeséggel övezzük fel magunkat a haza; egyszerűséggel, melynek eddig nem is ismertük, vagy legalább is félreismertük becsét.

Igen, mi megvetjük az idegen sallangot, mert erre tanít bennünket a múlt és a jelen. Nem hiszem, hogy nem éreztünk volna olykor lelki furdalást, amikor magyar szívünket idegen eledellel etettük és itattuk; nem hiszem, hogy lángban nem égett volna szemünk akkor, midőn

megláttuk megtépedett zászlóinkat, véres katonáinkat a szétdőlt családi tűzhelyeken. Ilyenkor bizonyára eszünkbe jutott: «Ilyen kegyetlenek voltak ők a múltban is, csakhogy nem vettük észre; és gonossz érzülettel viseltettek irántunk mindig, mikor csábítóan kedves mosollyal kínálták arany gyanánt az ócska rezet.»

Igen, mi megvetjük az idegen sallangot és büszkeséggel leszünk eltelve, hogy magyarnak nevezett bennünket a világ akkor, midőn úgy küzdöttünk, mint az oroszok, mint a kék levegőt összehasogató sasok és nemzeti önértünkben lenézzük azt a galád népet, amelynek értéktelensége nyilvánvaló lett szenvedéseink közepette. Egy szavakkal ki nem fejezhető szent hit fog behatolni szívünkbe, lelkünkbe: «Mi, akik nagyra voltunk hivatva a háborúban, nagyok leszünk a békében is; és főnixként fogjuk lebegtetni szárnyunkat a nemzetek feltámadásának és bukásának egetrengető idejében!» *Ebjón.*

Kitüntetés. A király *Beschleba* Ferencet, a 18-ik tábori ágyúszred alezredesét és *Engelmann* Ottót, ugyanezen ezred főhadnagyát, az ellenség előtt tanúsított kiváló s bátor magatartásukért a III. oszt. hadiékítményes katonai érdemkereszttel tüntette ki.

Az eperjesi egyházmegyéből. Dr. *Novák* István püspök Gyertyánpatakra Kemény Ágostont, Óbajnára Mátyák Eleket, Szemesre Midlik Eleket, Lublókorompára Mirossay Eleket, Repejőre Szimkó Dezsőt, Sósfüredre Varzalyi Istvánt nevezte ki h. lelkészekül.

Papszentelés. Dr. *Novák* István püspök november 2-ikán, 4-ikén, illetve 7-ikén *Mátyák* Elek, *Kemény* Ágoston, *Midlik* Elek, *Mihalovics* Sándor, *Szimkó* Dezső, *Mirossay* Elek, *Varzalyi* István és *Vojtovics* Pál végzett növendékpapokat áldozópapokká szentelte fel. A papszentelés az eperjesi gör. kath. székesegyházban történt ünnepléses püspöki mise keretében.

Jótekonycélú művészi hangverseny. Az Eperjesi Széchenyi-kör, karöltve az orosz betörés által sújtott sárosi népet segítő országos bizottsággal, december 11-ikén este 8^{1/2} órakor Eperjesen, a városi Vigadó nagytermében művészhangversenyt rendez. A hangversenyen megnyitói beszédet mond dr. Berzeviczy Albert v. b. t. t., az Eperjesi Széchenyi-kör védnöke, az Orsz. Bizotts. elnöke; közreműködnek: *Baán* Achillesné, a m. kir. Operaház tagja és *Kubelik*, a világhírű hegedűművész. A hangverseny tiszta jövedelmét az orosz betörés sújtotta sárosi nép fölsegítésére fordítják. A nemes, jótekonycélra felülízetéseket hálás köszönettel fogadnak és hírlapilag nyugtáznak. Jegyek 7, 5, 3 és 2 korona árban kaphatók a Széchenyi-kör központi irodájában (*Holénia* Béla körüli pénztárosnál, Fő-utca 71. sz.)

Hősi halál. Bártfaujfalusi dr. *Fábry* István, kereskedelemügyi miniszteri segédtitkár, tartalékos főhadnagy, aki a háború első napja óta páratlan kötelességérzettel teljesített felelősségteljes, nehéz szolgálatot s alig négy hete menetszázadba osztva került az északi harctérre, századát győzelmi rohamra vezetve, november 1-jén délben 1 órakor a Strypa partján fekvő Sieniawa község mellett, nyakán golyótól találva hősi halált halt. Megyénk közönsége körében, ahol jól ismerték a példás erényű, nemes gondolkodású férfit, mely megdöbbenéssel és őszinte részvétellel hatott a nagy reményekre jogosító fiatal élet elmúlásának gyászos híre. Halálát feleségén, született lazi és berniczei Ghillány Márthán s két gyermekén kívül szülei, *Fábry* István fővárosi ügyvéd és sárosmegyei birtokos s neje, testvérei *Hodossy* Gidáné, *Fábry* Géza és *Alice*, nemkülönben igen kiterjedt előkelő rokonság gyászolja.

Vásároljunk sárosi művészi sorsjáték-sorsjegyet!

Vak katonáknak. Makúcz Jenő, a 9-ik honvéd-gyalogezred hadnagya, 7 koronát küldött kiadóhivatalunknak a vak katonák részére.

Kérelem a Ksod.-hoz. Városunk és Sárosvármegye közönségének régi panasza, hogy a Szepesség és általában az *oderbergi viszonylatban* rossz a menetrendünk. Órákhosszat kell az utasnak Abos állomáson várakoznia, hogy a Szepesség felé utazhassék. Viszont a Szepesség felől is igen kedvezőtlen reánk nézve a menetrend. Csak legújabbban javult egy kicsit a helyzet, hogy az Oderberg felől jövő 1. számú gyorsvonattól Eperjesre új vonatot kaptunk. Az okt. 15-ikén életbeléptetett új menetrend szerint Kassáról d. u. 3 óra 06 perckor indul a postavonat Zsolna irányában. E vonathoz ismét nincs csatlakozásunk, mert Eperjesről d. u. 3 óra 55-kor indul s így az Abosról Oderberg felé 3 óra 36 p.-kor induló vonat már nem veheti fel sem az utasainkat, sem a postánkat, mely utóbbi emiatt csaknem *huszonnégy órát késik*. A közérdek nevében kérjük a Ksod. vezérigazgatóságát, hatna oda, hogy e reánk nézve sérelmes menetrend *mielőbb* módosítsassék, hogy végre-valahára mi is élvezhessük egyszer már egy jó vasúti csatlakozás összes előnyeit. Ugyancsak kívánatosnak tartanók, ha módot találnának, hogy az Abosra reggel Oderberg felől érkező vonattal is csatlakozást nyerhetnénk, mert az utasoknak kerek *hat órát* kell várakozniuk, amíg Eperjesre utazhatnak.

«A Társaság.» Dobay István hetilapja ezen a héten is gazdag, változatos tartalommal jelent meg. Vezető helyen közli Rostandnak «La Cathédrale» című költeményét, érdekes párhuzamba állítva melléje Kiss Menyhértnek a reimsi dómról írt versét. Lázár István regénye, Somlay Károly elbeszélése mellé verset Endrődi Béla adott, novellát pedig Malonyay Dezső, míg Dobay István a társaságról írt kedves elmefuttatást. A lap tartalmát a Miért? rovat aktualitásai, színházi levél és több kisebb közlemény egészíti ki. A TÁRSASÁG előfizetési ára egész évre 18 kor., félévre 10 kor., negyedévre 5 korona. Mutatványszámot ingyen küld a kiadóhivatal: Budapest, Ritz-szálló.

Az «Uránia»-mozgó hétfő kivételével naponta tanulságos és lebilincselő képeket hoz a vásznára. Mindenki, aki szórakozást, üdülést akar szerezni magának néhány fillérért ezen szomorú és drága időben, keresse fel az *Uránia*-mozgót.

Eperjesi amatőrök sikere. A Vöröskereszt által Miskolcra rendezett országos amatőrkiállítás bíráló-bizottsága *Halász* Lipót kir. mérnök, *Klein* Béla kir. telekkönyvezető és *Ehrlich* János vasúti mérnök fényképészeti műveit ezüstéremmel, dr. *Horovits* Gyula dolgozatait pedig bronzéremmel tüntette ki.

Használjunk posta hadisegély-bélyeget!

Értesítés. A koll. evang. tanítóképző-intézzel kapcsolatos *gyakorló általános ismétlőiskolában* a tanítás november 20-ikán veszi kezdetét, valamint az *ifjúsági egyesület* is ekkor kezdi meg működését. Az ismétlő-iskolába 13—15-éves fiú- és leánytanulók, az ifjúsági egyesületbe 15—20-éves ifjak vehetők fel. Jelentkezni lehet mindennap 10—12 óráig alulírott igazgató irodahelyiségében (Kollégium II. emelet). *Gerhard* Béla, tanítóképző-int. igazgató.

Szerencsétlenség. *Obrsut* Lajos 34-éves napszámost *Weiss* Herman fakereskedőnek a kancája úgy megrúgta, hogy sérüléseibe belehalt.

Könyv-, kóta-ujdonságok, harctéri térképek *Molnár* Jenőnél Eperjesen kaphatók.

A Kereskedelmi Takarékpénztár Részvénytársaság, mely legújabb pénzügyintézetünk tulajdonképpen az Eperjesi Ipari és Gazdasági Hitelszövetkezet üzletét veszi át november hó 7-ikén tartotta meg alakuló-közgyűlését Eperjes szabad kir. város tanácstermében a részvényesek élénk érdeklődése mellett. A közgyűlésen dr. *Müller* Bertalan elnökölt, ki szép szavakban fejtette ki az alakuló pénzügyintézet célját és különösen nagy jelentőségét a háború szerencsés befejezése után. Az alapszabályok felolvasása és jóváhagyása után az igazgatóság tagjai lettek: *Kádas* Miklós, *Bartha* Kálmán, dr. *Dobay* Zsigmond, *Groszmann* Samu, *Lefkovich* Emil, *Pálesch* Árpád és *Ungár* Fülöp. A felügyelőbizottság tagjai lettek: *Kovaliczky* Zeno, *Dobránszky* János Sóvár, *Ilkovich* Adolf *Szedikert* és *Rácz* Henrik. Az igazgatóság az intézet ügyvezetésével dr. *Werther* Henriket, az Eperjesi Ipari és Gazdasági Hitelszövetkezet igazgatóját bízta meg. *Kádas* Miklós igazgatósági tag indítványára az intézet közgyűlési elnökének dr. *Müller* Bertalan, alelnökének *Déri* Gyula választott meg. Tudomásunk szerint az intézet 1916. január 1-jén kezdi meg működését.

KOVALD
vegytisztító- és gőzmosó-gyár
képviselője:
SZABÓ GÉZA ÉS TSA
□□ divatárúház □□
Eperjes, Fő-utca 69. sz.

Az Eperjesi Bankegylet-nél újabban eszközölt jegyzések a III. hadikölcsonre: *Szinyei* Merse István főispán újabb jegyzése 8000 kor., összesen 10,000 kor., *Bánó* Aladár vm. főjegyző 60,000 kor., dr. *Szmandray* Simon egyházi alapok részére 10,350 kor., *Sitányi* Győző kápi jegyző gyűjtése 13,000 kor., *Grossmann* Imre 6000 kor., *Kurimszky* János Szinye újabb gyűjtése hívei körében 5700 kor., továbbá jegyeztek 4000 kor.-t: özv. *Kovaliczky* Imréné, *Issekutz* Jenő harctér, *Davidovits* Manó gyűjtése, *Fuchs* Izsák; 3000 kor.-t: *Hajdú* János esperes *Zsegyne*, *Nagy* Miklós; 2500 kor.-t: *Palkovits* Emil; 2000 kor.-t: *Kvitkovszky* Ignác, *Grünstein* Izidor *Sárosbogdány*; 1150 kor.-t: özv. *Soltisz* Jánosné; 1000 kor.-t: *Balpataky* Zsigmond, özv. *Sitányi* Józsefné, *Albertine* B., *Rosenfeld* Naftali, *Dlugos* József *Krivány*, *Fábián* János *Somos*. Az összjegyzés november 12-ikéig bezárólag 615 tételben 2.340,000 koronát tesz ki.

Adományok. A harctéren levő katonák karácsonyfájára adományoztak: *Faragó* József 25, *Fekete-Hoffbauer* Izabella 20, *Draskóczy* Lajos 20, *Thomka* Lajos 10, özv. *Semsey* Adolfné 10, dr. *Barcsy* Lajos *Sóbánya* 5, *Koós* Ernő 10, *Koós* Frigyes 10 és *Feldmann* Adolf 20 koronát.

Felhívás. A *Láng* *Clementina*-alapítvány kamatai ezidén első ízben kerülnek kiosztásra az eperjesi ág. hitv. ev. I. egyházhhoz tartozó négy szegény és gyenge varrónő között. A kamat csak kérelmezőnek lesz kiadva. Az eziránti folyamodványok *december 1-jéig* az eperjesi ág. hitv. ev. I. egyház egyháztanácsához címezve, nagytiszteletű *Korbély* Géza esperes-lelkészhez beadandók. Eperjes, 1915. november 11. *Schönviesner* János, egyházdondnok.

A Hadsegélyző Hivatal Szövetkezeti Osztályának akciója. A világháború folytán a nyersanyagok behozatala Magyarország területére majdnem teljesen lehetetlenné vált s így a hadsereg részére szükséges nyersanyagokat a belföldön kell beszerezni. Ezt az igen fontos katonai érdeket szolgálja most a Hadsegélyző Hivatal Szövetkezeti Osztálya, midőn arra kéri fel az Országos Központi Hitelszövetkezet vidéki igazgatóságait, hogy szervei által gyűjtsesse össze az ország összes községeiből — a gyermekek munkerejének igénybevételével — a különböző ócska ruhaneműket, gyapotot, rongyot, takarót, pokrócot, továbbá mindenféle gummi- és kaucsuktárgyat. A városok és községek lakossága ezen akcióról a legzelesebb körben lesz értesítve.

Értesítés. Olvasóink szíves tudomására hozzuk, hogy a postai csomagoknak úgy Budapesten, mint a vidéki gőcpontokon nagymérvű torlódása miatt, a m. kir. kereskedelemügyi miniszter úr rendelete folytán a kincstári postahivatalok egy-egy féltől naponként általában 20 csomagnál többet, a nem kincstári fiókhivatalok pedig 10 csomagnál többet nem vehetnek fel. Ezen korlátozás azonban a szükséges csomagok, az ércpénzt, élelmiszert, élesztőt, papírpénzt tartalmazó csomagok feladására nem vonatkozik.

Az idei Mikulás a rokkantaké. Az idei Mikulásnak történelmi jelentőséget ad az *Augusztalap* országos akciója, amelynek az a célja, hogy Mikulás-ajándékaink vásárlásakor rokkant hőseinknek is ajándékozzunk néhány fillért. Az *Augusztalap*, mint már jelentettük, Mikulás-bélyeget hozott forgalomba. A 10- és 20-filléres Mikulás-bélyegnek az a rendeltetése, hogy az idei Mikulás-ajándékoknak történelmi értékét szerezzék. Az idén minden hazafias magyar ember ilyen Mikulás-bélyeget ragaszt az ajándékára, vagy arra a csomagra, amelybe ajándékát teszi. Az *Augusztalap* azzal a kéréssel fordul az ország jószívű, hazafias közönségéhez, hogy már most vásárolja meg a Mikulás-bélyegeket, mert az alap csak annyi bélyeget nyomtat, amennyire megrendelést kap. A kereskedők és magánosok, akik ezzel a csekély áldozattal hozzájárulni akarnak a rokkant-ügy megoldásához, e hónap 25-ikéig rendeljék meg a Mikulás-bélyeget az *Augusztalap* központi irodájában (Budapest, *Károly-körút* 3. sz.), mert a később érkező megrendeléseknek az alap már nem tud eleget tenni és így a rokkantak károsodnak a késedelemmel. A Mikulás-bélyeg teljes jövedelme a *Nemzet Háza* rokkantak otthonáé!

Bűnös anya. *Lyeck* István villanytelepi munkás nov. 6-án, a villanytelepi rács mellett a malomárokából egy körülbelül 5-hónapos éretlen méhmagzatot húzott ki. A bűnös anya ellen a nyomozás folyamatban van.

Emlékművet hőseinknek!

Lapunk szerkesztősége által indított mozgalom folytán hőseink síremlékére a következők újabb adományok érkeztek hozzánk:

Zárdai iskolák növénygyűjtése K. 15—
Liptai Lajos > 2—
dr. *Koós* István, Bpest > 10—
Sztankay László > 5—
Kyss Clotild és *Mária* > 4—
Kovaliczky Zeno > 10—
Gyulai Géza > 3—

dr. *Bereczky* Elemér > 550
Eperjesi papnövelde > 20—
dr. *Müller* Bertalan > 10—
Spányi tüzérhadn. > 10—
Puchlin tüzérfőhadn. > 10—
Trunko alezr., *Kassa* > 10—
Polacsek tiszjt. > 5—
Abaffy huszár-tiszjt. > 10—

Földi egészsz.-ü. tiszjt. K. 5—
441. gyűjtőben N. N. > 2—
441. > 2—
N. N. > 2—
br. *Uslar-Gleichen* Ottó > 10—
Pénzügyigazgatóság > 14-50
König Sándor > 3—
dr. *Artim* Mihály > 5—
Reisinger Margit > 2—

Reisinger Ida K. 2—
dr. *Kis* Jenő ügyv., *Adony* > 10—
Összesen K. 178—
Eddigi gyűjtésünk > 2374-07
Főösszeg K. 2552-07
Az adakozók fogadják hálás köszönetünket.

Bárkány Jenő, a 3-ik honvéd táborigazgató hadapródjelöltje, mérnök, a felállítandó emlékmű talapzatának felállítását vállalta. Az igazán nagylelkű ajánlat megtevője fogadja hálás köszönetünket ezúton is. *Szerkesztőség.*

A hadikötvé
zönség körében a
egyek lapokban ut
hadikölcson kötvé
kezdve 30 fillérel
a jegyzési idő m
fillér büntetéspénz
és nyomtatékosan
a nézet teljesenté
bőzetnek az a ter
most kibocsátásra
nélkül f. é. nove
holott a november
része a jegyzett
bocsátja a kincstár
1-jétől a befizetés
illetéktelen kamat
kamatnak a kincs
szolgál a 30-fillér
1-jét követő jegyz

A vakok jól
mely már egy alk
adományozott a
melynek az intéz
megvarrásánál igen
eperjesi képviselője
járására elhatároz
alapító-tagsági díj
alapító-tagjai sorá
Károly juttatott az
ruházására egy k
felöltőt, özv. *Bodná*
hónap elején, úgy
2-koronás havi se
támogatónak az
mond hálás köszö

Elvesztett p
tanító neje egy da
elvesztett. — *Amista*
a szebeni-úti szövetk
egy nagy fekete bő
bankjeggyel, 2 dr
kiállított váltóúrlap
500 koronára, a m
állítva, elvesztett. —
az elmúlt napokban
Héthárs és *Krivány*
elvesztett pénz megt

Felakasztotta
bártfai születésű, 69
11-ikén, felesége e
Zenész-utca 5. szá
akasztotta magát.
dr. *Rácz* *Dezső* má
hatta meg.

Aki mindenn
nálja az *Odo*
szerint az elkép
fogápolást gya
Ára: nagy üv

A hadikötvény magasabb ára. A közönség körében az a nézet terjedt el — és ez egyes lapokban utat is talált —, hogy a harmadik hadikölcsön kötvényeinek ára november 1-jétől kezdve 30 fillérrel megdrágult s így azok, akik a jegyzési idő második felében jegyeznek, 30 fillér «büntetéspénzt» kötelesek fizetni. Ismételt és nyomatékosan hangsúlyoznunk kell, hogy ez a nézet teljesen téves, mert a 30-filléres árkülönbözetnek az a természetes magyarázata, hogy a most kibocsátásra kerülő hadikötvények kivétel nélkül f. é. november hó 1-jétől kmatoznak, holott a november hó folyamán jegyzők túlnyomó része a jegyzett összeget november 1-je után bocsátja a kincstár rendelkezésére, tehát november 1-jétől a befizetés napjáig a kamatszelvény révén illetéktelen kamatot élvez. Ennek az időközi kamatnak a kincstár javára való megtérítésére szolgál a 30-filléres árkülönbözet a november 1-jét követő jegyzéseknél.

A vakok jóltevői. A Singer Varrógép r.-t., mely már egy alkalommal egy kitűnő varrógépet adományozott a Vakok Eperjesi Intézetének, melynek az intézet a növendékek ruháinak a megvarrásánál igen jó hasznát veszi, most ismét eperjesi képviselőjének, Farkas Ignácnak közbenjárására elhatározta, hogy évi ötven korona alapító-tagsági díjjal a Vakok Eperjesi Intézete alapító-tagjai sorába lép. Ezenkívül Ágoston Károly juttatott az intézetnek a növendékek felruházására egy kabátot, egy mellényt és egy felöltőt, özv. Bodnár Józsefné pedig, mint minden hónap elején, úgy ez alkalommal is eljuttatta 2-koronás havi segélyét az intézetbe. A szíves támogatóknak az intézet igazgatósága ezúton mond hálás köszönetet.

Elvesztett pénz. Kárpáthy Sándorné, tanító neje egy darab 50-koronás bankpénzt elvesztett. — Amster Salamon terménykereskedő a szebeni-úti szövetkezetben vagy a Szebeni-úton egy nagy fekete bőrtárcát 2 drb ötven-koronás bankjeggyel, 2 drb, Williger Herman nevére kiállított váltóúrlappal, melyek közül az egyik 500 koronára, a másik 400 koronára volt kiállítva, elvesztett. — Dzuruss Bálint polonyi lakos az elmúlt napokban 1010 koronát vesztett el Héthárs és Krivány községek közötti úton. Az elvesztett pénz megtalálója illő jutalomban részesül.

Felakasztotta magát. Malaga István, bártfai születésű, 69-éves asztalossegéd november 11-ikén, felesége elhalálása miatti bánatában, Zenész-utca 5. számú lakásán a szobájában felakasztotta magát. Az előhívott hatósági orvos, dr. Rácz Dezső már csak a beállott halált állapíthatta meg.

Aki mindennap következetesen használja az Odolt, az mai ismereteink szerint az elképzelhető legjobb száj- és fogápolást gyakorolja.

Ára: nagy üveg 2.— k, kis üveg 1.20 k.

Alagút

a filmen több-féle jelent meg, de az eredeti

Alagút

amely KELLERMANN világhírű műve nyomán készült, az

Urániában

lesz bemutatva!

Az

Alagút

iránt oly hatalmas érdeklődés nyilvánult meg, hogy eddig is rengeteg előjegyzés történt.

Kérjük, hogy az illetők jegyeiket a pénztárnál vegyék át, amennyiben azok el lesznek adva. Az

Alagút

előadásaira vidéki előjegyzések csak a pénz előzetes beküldése ellenében eszközölhetők.

Kitűnő tisztelettel

OROSZ DÁNIEL

az Uránia-mozi bérlője.

Adományok. Az Eperjesi Vöröskereszt-fiókegylet javára a következő nemesszívű adományok folytak be folyó hó 6—12-ikéig: *Késs-pénzben:* 120 kor.: Kömley Károly Gyula a passió-előadások jövedelméből; 22 kor.: Miniszteri ki-rendeltség tisztikara nov. hóra; 20 kor.: özvegy Bartunek Zdenkóné, özv. Semsey Adolfné, Zsebráczky Géza a bártfai r. k. hívők gyűjtéséből; 15 kor.: Somos község (lipóczi Keczer Belizár lelkész gyűjtése); 10 kor.: Lukács Mariska, Klefner Gyula; 5 kor.: Linkesch Károly; 4 kor. 95 fill.: Sitányi Győző, Kapi (hadikölcs.-jegyz. jutalék); 2 kor.: özv. Wrublovsky Károlyné. *Természetben:* Gömörvármegye (Lukács alispánné útján) 200 párna, 20 alsónadrág, 20 drb ing; Eperjesi evang. polg. leányiskola: tépés; Sándor Izabella tanítónő III. és IV. osztálya: 2 1/2 kg. tépés; Eperjesi áll. tanítónőképző-int. növendékei: 18 pár papucs, 1 nagy doboz tépés; özv. Bánó Miklósné: 18 pár harisnya, 2 pár cipő, 12 pár alsónadrág, 1 pár meleg keztyű, 1 vászonnadrág és blúz; Kende község (Lefkovits Miksa és Kapalla József lelkész gyűjtése): 1 szekér burgonya, 1 szekér káposzta; lipóczi Keczer Belizár lelkész gyűjtése Somoson: 6 zsák liszt, 17 zsák burgonya; Kapalla József lelkész (Kende): 3 véka burgonya, 20 fej káposzta; Csuhá János (Kende): 1 véka burgonya, 10 fej káposzta; Szabó J. (Kende): 2 véka burgonya, 25 fej káposzta; Luteran J. bíró: 2 véka burgonya, 10 fej káposzta; Sóvár: 7 zsák burgonya, 3 zsák káposzta, 10 lit. bab. Mindezekért őszinte, hálás köszönetet mond az elnökség.

Hiába keres,

sehol sem talál jobb s olcsóbb, a táborba küldendő csomagokra egyedül alkalmas

vízmentes csomagolópapírost,

mint

Kösch Árpád

könyvnyomdai műintézet ::
papir- és írószerraktárának
üzletében :: Eperjesen.

Új napilap Budapesten. A háborúval kapcsolatos különleges sajtószolgálat egy új és minden formájában eredeti politikai napilapot teremtett meg Budapesten. Az új lap első száma november 20-ikán, este fog megjelenni, homlokán egy egészen sajátos, szinte szokatlan címmel: 8 ÓRAI UJSÁG. A lap címe egyúttal jelzi tehát az új vállalkozás programját is: a késő esti órákban lesz ez a lap a közönség lelkes, szorgalmas, mindig jól értesült újságja. Egyelőre Bécsben, Berlinben, a semleges Svájcban és a Balkán fővárosaiban lesznek a 8 ÓRAI UJSÁG